

**Memòria de la intervenció arqueològica
realitzada al carrer del Notariat de Barcelona
(Barcelonès)
Codi: 156/06**

08 - 15 de gener de 2007

Promotor de l'obra:

Foment de Ciutat Vella, S.A.

Realització:

DIFUSIÓ CULTURAL, SL.

Direcció tècnica:

**Sara Marín Hernando
Arqueòloga**

Barcelona, febrer de 2006

INDEX

1.- INTRODUCCIÓ	pàg. 2
2.- LOCALITZACIÓ I CONTEXT HISTÒRIC	pàg. 3
3.- INTERVENCIONS ANTERIORS.....	pàg. 12
4.- MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS.....	pàg. 13
5.- METODOLOGIA.....	pàg. 14
6.- DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS.....	pàg. 15
7.- CONCLUSIONS.....	pàg. 16
8.- BIBLIOGRAFIA.....	pàg. 17

Annex- Fitxes d'UE

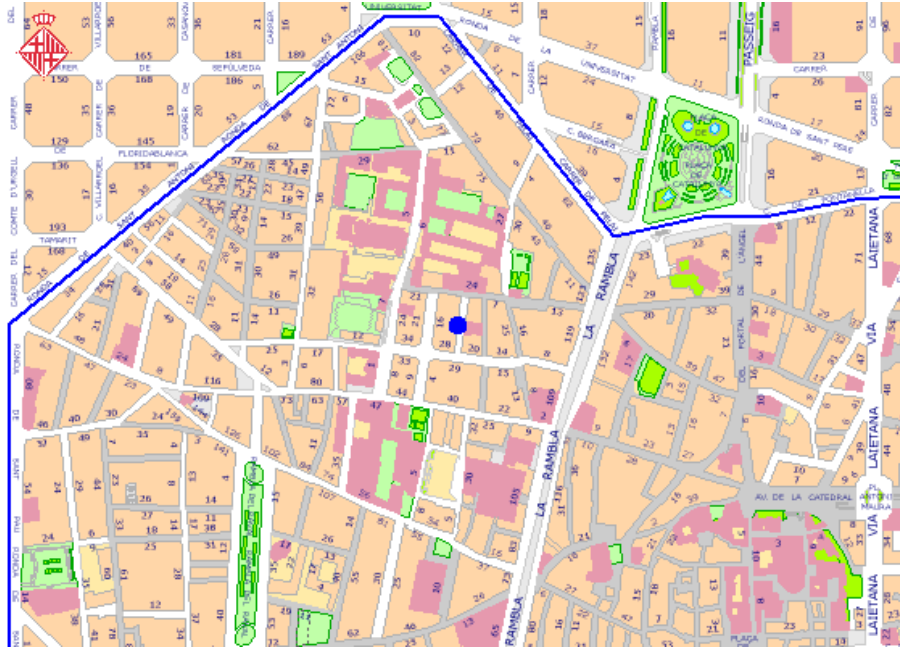
INTRODUCCIÓ

FITXA TÈCNICA

SITUACIÓ:	Carrer Notariat
MUNICIPI:	Barcelona
COMARCA:	Barcelonès
COORDENADES UTM:	X: 430743.00 Y: 4583711 .00
CAMPANYA:	08 – 15 de gener de 2007
TIPUS DE JACIMENT:	Modern - Contemporani
CRONOLOGIA:	Moderna- contemporània
DIRECCIÓ:	Sara Marín Hernando
EXECUCIÓ:	TEA Difusió Cultural, SL
PROMOTOR:	Foment de Ciutat Vella S.A.

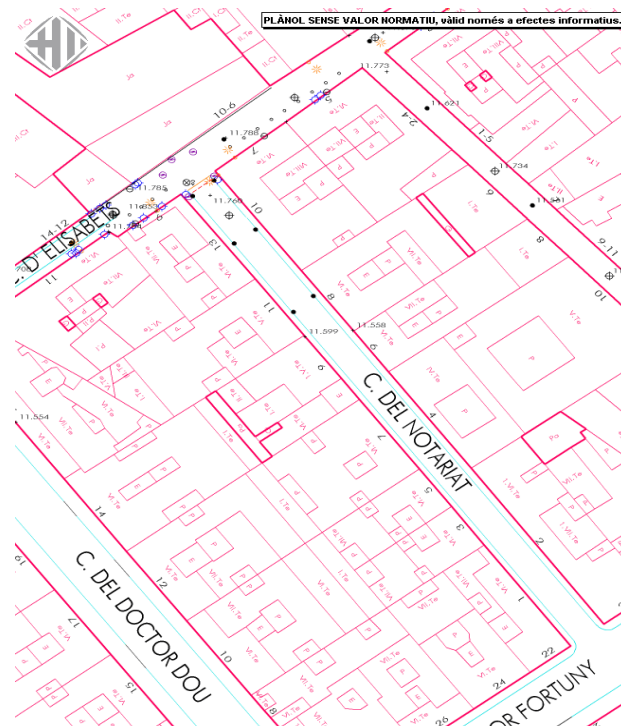
LOCALITZACIÓ I CONTEXT HISTÒRIC

La present intervenció es va realitzar al carrer Notariat. Situat al barri del Raval, dins del Districte de Ciutat Vella de Barcelona.

A dalt, vista de la ciutat i del districte de Ciutat Vella amb la localització de la zona d'intervenció.

A baix, localització del punt d'actuació dins del parcel·lari.

Barcelona és un municipi situat en una plana que presenta uns 5 km d'amplada i té com a límits el mar, la serralada Litoral o de Marina i els deltes del Llobregat i del Besòs.

El seu relleu físic pertany a tres unitats: la Serralada Litoral, el pla de Barcelona i els deltes del Llobregat i del Besòs.

La Serralada Litoral presenta una cadena contínua de formes arrodonides amb una altitud que oscil·la entre 300 i 500 metres i que en aquest punt rep el nom de serra de Collserola. Presenta com a característiques la seva constitució formada per un sòcol granític, molt descompost per l'acció natural i sobre el qual hi ha dipositada una cobertora d'esquistes del Silurià inferior, en part metamòrfics; esquistes ampelítics i calcaris del Silurà superior i del Devonià, i esquistes arenosos, gresos i conglomerats del Carbonífer.

Aquesta serralada presenta una falla d'orientació nord-est sud-oest que la separa d'una sèrie de turons, Monterols, el Puget, can Muntaner, turó de Falcó, el Carmel, turó de la Rovira, de la Peira, així com un petit corredor que s'obre d'Horta a Sarrià, excavat en el granit descompost, situant-se en el punt més alt del coll de Penitents o dels Quatre Camins, que separa les conques d'Horta i de Sarrià.

El pla de Barcelona està format per un replà superior, constituït per un basament d'argiles grogues pliocèniques, amb alguns nivells de sorres i aqüífers. Sobre el sòcol pliocènic es superposen uns dipòsits cíclics formats per argiles roges a la base seguides de llims grocs i una crosta calcària a la part superior, que corresponen a diferents intervals de les oscil·lacions climàtiques del Quaternari.

Aquesta plana baixa presenta dos monticles: el mont Tàber, de 15 metres d'alçada i format per materials pliocènics més una certa aportació de sorres i el Montjuïc, de 173 metres, format per argiles i gresos miocènics.

Època Romana

L'origen de la ciutat de Barcelona s'ha de situar a la colònia *Iulia Augusta Faventia Paterna Barcino* fundada de nova planta per August al segle I aC. Es va situar en un turó, conegut en època medieval com a Mons Tàber, flanquejat per les rieres de Sant Gervasi i Vallcarca. La ciutat emmurallada, amb un perímetre clar, presenta una planta octogonal amb una trama a partir de dos eixos: el *cardo maximus* (nord – sud) i el *decumanus maximus* (est – oest). Aquests dos eixos donaven la pauta a la resta de la xarxa de carrers rectilinis amb illes regulars, confluint en un espai obert i central, el fòrum, l' actual plaça Sant Jaume.

Aquesta trama urbana original de la colònia de *Barcino* s'ha conservat "fossilitzada", de manera que l' actual carrer Llibreteria i carrer del Call corresponen al *cardo maximus* i els carrers Bisbe, Regomir i Ciutat al *decumanus maximus*.

Mentre tant, fora muralles, el pla de Barcelona es convertí en l' *ager* de la ciutat romana, quedant ocupat per vil·les, establiments industrials, monuments, vies i necròpolis. És precisament en aquest àmbit on es localitza la zona en la qual s'ha realitzat la intervenció arqueològica, molt a prop del recinte emmurallat dins del *suburbium* de la ciutat romana.

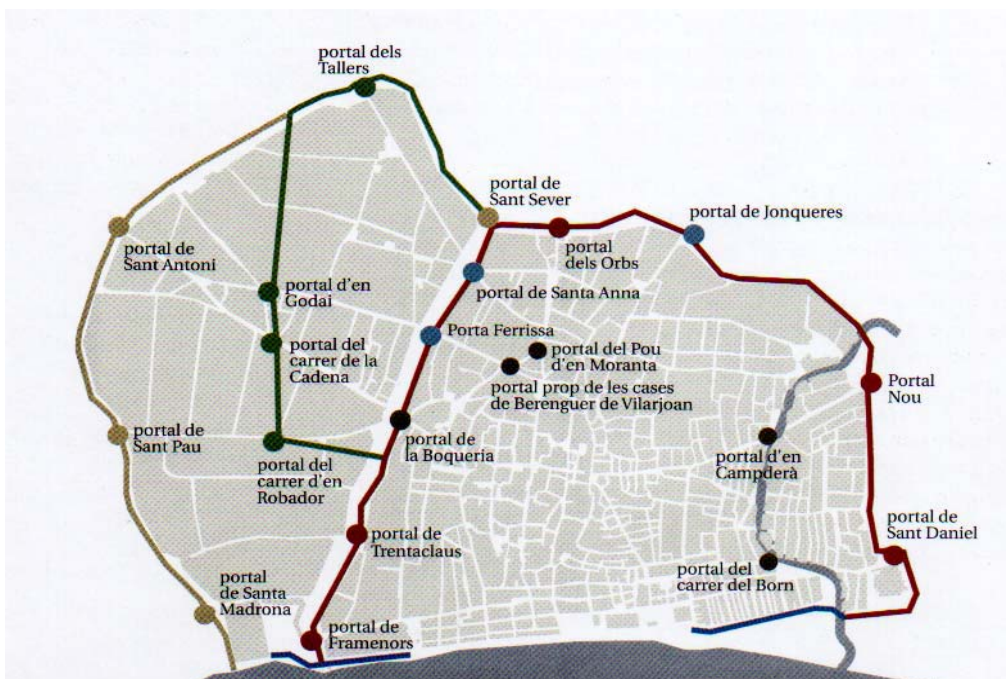
Època medieval

A partir del segle XI, el creixement ascendent propiciarà l'ocupació intensiva de l'espai exterior al perímetre delimitat per les muralles romanes, traduït en l'aparició de nous nuclis de població, els burgs o vilanoves; un exemple d'això són els de Vilanova de Mar, construït al voltant de la basílica de Santa Maria del Mar, el de Santa Maria del Pi, o el burg dels Arcs creat a redós dels aqüeductes romans.

A principis del segle XII la gran expansió demogràfica provocà la creació i creixement d'aquests nuclis poblacionals i de molts obradors al voltant de les muralles, aquest creixement de la ciutat fora de l'antic recinte murari romà serà el responsable de la construcció d'un nou perímetre defensiu. Les dades més antigues sobre el començament de les obres d'aquesta nova estructura defensiva fan referència a 1285, però les darreres investigacions i actuacions arqueològiques no han pogut localitzar fins al moment evidències materials ni estructurals per aquesta cronologia. Això ha fet plantejar la possibilitat de que la primerenca ampliació de la muralla de la ciutat estigués realitzada amb materials peribles de caràcter temporal, com el tapial o les palissades, passant als pocs anys a construir-se amb pedra. Cal destacar també la constància des del 1255 de diferents portals al llarg de la ciutat com el de la Boqueria, el del Pou d'en Moranta, el del carrer del Born i el del Campderà, a més dels que es crearan a partir del 1260, és el cas del portal de Santa Anna, el de Portaferrissa i el de Jonqueres, tots ells situats entre l'antic recinte romà i el que es començarà a construir a partir del 1285. Els límits marcats per la nova muralla quedaran definits pels actuals carrers de La Rambla, Fontanella, Trafalgar, Arc del Triomf, Lluís Companys i Passeig Picasso. Un altre problema cronològic és saber si aquest recinte es va arribar a acabar en aquesta primera fase dels treballs, encara que alguns documents parlen del traçat de la muralla des de Framenors (al punt més baix de la Rambla) fins a Sant Daniel (avui parc de la Ciutadella). De la mateixa manera, tampoc es coneix amb exactitud l'ordre de construcció i l'evolució de les obres, a excepció de la làpida de 1295 situada al Portal Nou i que dóna fe del seu acabament. Tradicionalment s'ha considerat el tram de la Rambla com el primer construït, entre el convent de Framenors fins a la zona de l'església de Santa Anna, arrencant de la part més baixa la Rambla fins a l'actual plaça Catalunya i on es situarien un total de cinc portals, el de Santa Anna, Portaferrissa, Boqueria, Trencaclaus i Framenors. Pel que respecte a la cronologia obtinguda de les intervencions d'aquest sector, Josefa Huertas i Marta Rodríguez situen la construcció a final del segle XIII principi del XIV. L'any 1358 marca un altre fita important, serà l'inici de les obres de reforçament del perímetre de 1285 i la creació del tram marítim, començant els treballs als asperons de Sorsmenor (a la Ciutadella), a Framenors (passeig

Colom) i a Santa Anna. Les tasques de refortificació es traduiran en diferents campanyes d'actuació:

- 1360-1361, tram de la Rambla a Sant Daniel.
- 1362, tram del portal de la Boqueria.
- 1363, Framenors i Sant Daniel.
- 1363-1365, portal dels Orbs al Portal Nou (de l' actual Portal de l' Àngel fins a l' Arc del Triomf).
- 1368, ampliació de les defenses del front marítim.
- 1371, portal de Trentaclaus.

Croquis de la ciutat i situació dels diferents recintes de la muralla medieval. (Planta de A. Cubeles)

A aquesta primera ampliació i posterior refortificació del perímetre del recinte emmurallat de la ciutat, tradicionalment relacionat amb Jaume I, s'ha d'afegir l'ampliació cap al Raval a mitjans del segle XIV promoguda per Pere el Cerimoniós, a partir de diferents fases: la primera fortificació entre 1368 i 1372, una ampliació entre 1374 i 1390, i les actuacions del segle XV. Aquesta nova ampliació marcaria el definitiu traçat de la muralla de la ciutat abraçant els actuals carrers de Pelai, les rondes de Sant Antoni i Sant Pau i el Paral·lel. D'aquesta manera, l'estructura física de la Barcelona medieval quedaria consolidada entre els segles XIV i XV. Tot aquest cinturó es completaria al

segle XVI amb l'aixecament de la muralla de Mar. Com a conseqüència d'aquestes ampliacions, el tram de muralla de La Rambla aniria perdent funcionalitat fins al punt de documentar-se com, poc a poc, es construeixen edificis adossats a ella fet que començà cap al 1704 a la zona de la Boqueria.

Pel que fa a les característiques constructives de la muralla, només voldríem fer un breu apunt. En aquest sentit, les tasques arqueològiques desenvolupades durant els darrers anys permeten fer una descripció del recinte construït posteriorment a les primeres estructures peribles. Es tracta d'un parament de carreus petits i mitjans desvastats de manera regular i lligats amb morter de calç amb un acabat amb encintat ataronjat a certs trams. Pel que respecta a les torres que es disposaven al llarg del traçat, són diverses les tipologies, des de les de planta quadrangular, les poligonals, semicirculars i les de planta de ferradura. Les quadrangulars i poligonals corresponen cronològicament a les de la primera fase de construcció a partir de 1285 i a les campanyes de refortificació iniciades el 1358. Mentre que les de planta semicircular i de ferradura es van imposar a partir del final del segle XIV sent les predominants al sector de muralla del Raval. Pel que fa als portals, aquests estaven flanquejats en ocasions per dues torres, tal i com es documenta als portals de la Boqueria, Santa Anna, Sant Antoni i el Portal Nou. Podien ser també portals oberts a una única torre com el conservat de Santa Madrona, de planta quadrada en aquest cas, o de planta circular com al cas del cap damunt de la Rambla.

Centrant-nos en el sector de la Rambla, la construcció de la muralla suposà un relatiu canvi del que fins aquell moment havia estat la riera el torrental de Collserola o del Cagalell, encara més després de la construcció del tram de muralla del Raval a partir del 1368. A la cara externa de la muralla no es construirà, sent l' actual amplada de la Rambla un record del perímetre de seguretat de l'estructura defensiva. Per aquest motiu, en aquesta zona s'instal·laran tota una sèrie d'activitats i establiments com les taules de venda de carn, situades al portal de la Boqueria, el pes i venda de la verema, els pes de la palla, la fira dels porcs, o la utilització de l'espai del portal de Trencaclaus (actual carrer Escudellers) per part del escudellers per assecat al sol les peces

que posteriorment havien d'enfornar. El creixement progressiu de la ciutat fora del recinte de muralla romana, ja comentat anteriorment, també es va veure reflectit durant tot el segle XII i XIII en la fundació d'un important nombre de convents i monestirs assentats a la zona de la Rambla, especialment a la banda de davant de la muralla.

Època Moderna

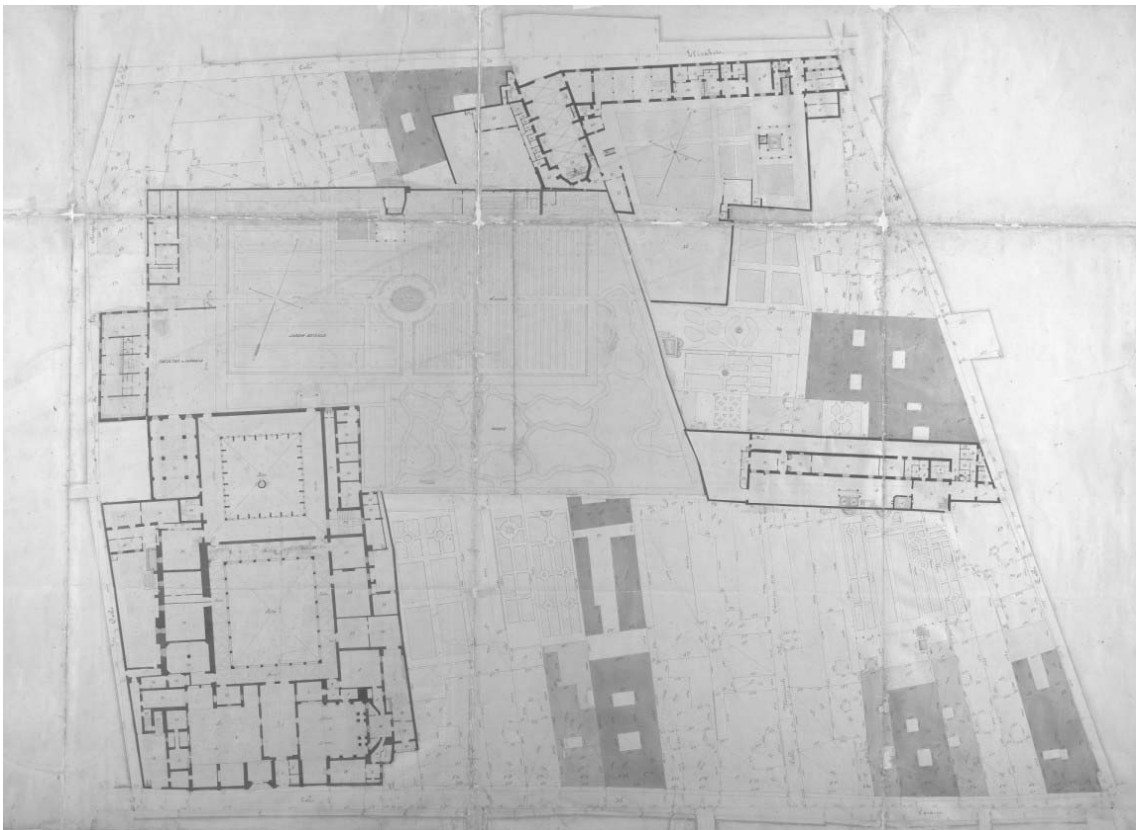
Entre el segle XVI - XVII, la Rambla experimentà un important canvi en quant a la seva urbanització. Per una banda és el moment de la seva conventualització, amb la construcció de nombrosos convents, i per altra banda es realitza la construcció de tres edificis públics que a partir del segle XVI diferenciarien la Rambla en tres sectors: la Universitat o Estudi General que definirà la Rambla dels Estudis, el teatre de la Santa Creu en funcionament a l'entorn de 1597-98 que formarà el Pla del Teatre, i la foneria de canons, de la que es coneix la primera referència cap al 1578 situada al portal de la Boqueria.

Pel que respecta al procés de conventualització, esmentar la creació entre els segles XVI i el XVII dels següents recintes religiosos:

- 1543-1544, fundació de la residència i el col·legi dels jesuïtes de Betlem.
- 1586, instal·lació dels carmelitans descalçats que donaren com a resultat el convent i l'església de Sant Josep.
- 1593, col·legi de Sant Àngel Màrtir.
- 1619, fundació a la part baixa de la Rambla del convent de Santa Mònica per part dels agustinians descalçats.
- 1633, els trinitaris descalçats s'estableixen a la confluència de la Rambla amb el carrer de Sant Pau.
- 1642, l'ordre de la Mercè crea el col·legi de Sant Pere Nolasc.
- Al voltant de 1632, els franciscans funden el noviciat de Sant Bonaventura.

Destaquem per la seva ubicació el convent d'Elisabets el traçat de l'actual carrer Notariat s'emplaça en el solar que ocupaven les dependències conventuals del l'antic convent de Santa Isabel, de la comunitat de religioses de Sant Francesc d' Asís. Aquesta comunitat es va establir en aquest sector del

Raval l'any 1553 i perdurà fins a finals del segle XIX: La comunitat es va traslladar a Sarrià l'any 1876. La venda dels terrenys que ocupava l'antic convent del Raval va permetre finançar la construcció del nou convent. Aquest fet va propiciar l'enderrocament al 1880 del conjunt de dependències conventuals i, a la vegada, la nova urbanització d'aquests terrenys va comportar l'obertura de l' actual carrer Notariat, que a la seva confluència amb el carrer d'Elisabets, era on s'emplaçava l'església de l'antic convent.

Quarterò de l'arquitecte Miquel Garriga i Roca (1858-60) on es pot apreciar la planta de les dependències dels antics convents del Carme i de Santa Isabel, abans del procés d'urbanització que comportaria l'obertura de l'actual carrer Notariat.

Per urbanitzar aquest solar es van projectar dos carrers perpendiculars, tangents als límits de la ela interior del convent del Carme, de 12 m d'amplada amb xamfrans de 7 m en la seva intersecció (carrer Dou i Fortuny) i es va traçar un passatge de 6 m d'amplada regularitzant la traça inclinada dels solars del carrer Xuclà (inicialment passatge Fortuny, actualment carrer Notariat).

Les illes definides (rectangulars, d'uns 46 m d'amplada i allargades en el sentit nord-oest, sud-est) es van dividir en parcel·les (d'uns 13 metres de façana i 23 m de fondària) en les quals es van projectar edificis entre mitgeres amb planta baixa d'ús comercial i cinc plantes pis amb habitatges de lloguer.

Entre 1874 i 1880 es van construir la majoria dels edificis els quals, tot i correspondre a projectes de mestres d'obres i arquitectes diversos (José Marimón i Cot, Juan Frexe, Francisco de Paula Villar, Magín Rius, Rafael Guastavino...) sense ajustar-se a cap proposta de façana unitària, permeten una lectura contínua de les façanes del conjunt.

INTERVENCIONS ANTERIORS

Aquesta riquesa patrimonial es pot contrastar a partir del resultat que han aportat el seguit d'intervencions arqueològiques que s'hi han portat a terme, en el decurs dels darrers anys. En relació als vestigis de l'època medieval i moderna les intervencions arqueològiques han aportat dades rellevants al coneixement de l'evolució urbanística que ha experimentat el barri del Raval, des del segle XIV fins als nostres dies.

Les perspectives arqueològiques que ofereix aquest sector de la ciutat s'han posat de manifest en diverses intervencions realitzades en les últims anys. Entre aquestes cal fer una menció especial als resultats obtinguts en les intervencions del carrer Montealegre, 10 i Valldonzella, 9-11 així com la de la finca núm. 11 del carrer d' Elisabets i la núm. 45 del carrer dels Tallers. En relació a la primera d'aquestes actuacions, cal destacar la localització d'un conjunt de diversos hipogeus d'època moderna (segles XVI -XVII) així com la documentació d'estructures associades a la trama urbana dels segles XVII i XIX. Així mateix, cal destacar els nivells amb material ceràmic de rebuig i estrats argilosos documentats a la intervenció del carrer dels Tallers.

Destacar també la intervenció a l'any 2006 al carrer de Montalegre associada a la seva nova urbanització, on va sortir diverses estructures associades a l'antiga casa de misericòrdia i restes d'antigues cases ubicades al carrer de Valldonzella.

MOTIVACIONS DE LA INTERVENCIÓ I OBJECTIUS

La present intervenció arqueològica va estar motivada com a seguiment d'una actuació urbanística, consistent en la nova urbanització del carrer Notariat. Donat l'interès de l'indret, inclòs en una Zona d'Interès Arqueològic i d'alt valor històric, van estar més que fonamentades les previsions sobre la necessitat d'intervenir arqueològicament a partir d'un seguiment, d'acord amb la normativa municipal i general en matèria patrimonial.

Aquesta recerca preventiva va tenir com a objectiu la localització i la documentació de les possibles restes patrimonials que es poguessin veure afectades per l'actuació urbanística, tal i com marca la Llei de Patrimoni i el Decret 78/2002.

A grans trets es pot apuntar que la zona d'actuació té un alt interès històric i arqueològic ja que:

A partir de la fundació de *Barcino* en època d'August s'ordena el territori que configurava l'*ager* de la Colònia. Aquest fet es posa de manifest amb la localització i documentació de diverses vil·les i necròpolis i de les vies de comunicació de accés a la ciutat.

D'altre banda, la singularitat històrico-arqueològica del barri del Raval es fa palesa per la transcendència que assolí aquest sector de la ciutat a partir de l'època medieval, una vegada quedà integrada dins del recinte murat i acollí alguns tallers de terrissers. L'actual configuració urbana és caracteritzada, en gran part, per l'establiment de nombroses ordres monàstiques, especialment posttridentines i la construcció de nous convents, en aquest costat de la rambla.

La desamortització de Mendizábal de 1837, alliberà grans àrees de sòl urbà que possibilità el desenvolupament de la implantació industrial del barri. Actuació que comportà el canvi de la configuració urbana del Raval.

METODOLOGIA

La intervenció arqueològica s'ha realitzat seguint la seqüència estratigràfica real, aplicant el mètode de registre estratigràfic i d'excavació en extensió proposat per E. Harris i A. Carandini. Aquest model pren com a unitat de registre el concepte d'unitat estratigràfica i permet registrar tant les accions que poden identificar-se a través de les seves restes materials (elements i estrats), com aquelles que no es tradueixen en evidències físiques (interestrats).

Cadascuna de les accions documentades s'ha identificat com una unitat estratigràfica (UE), a la que s'ha assignat un número, registrant la informació referent a la mateixa en una fitxa d'unitat estratigràfica (segons model proporcionat pel Servei d' Arqueologia del Museu d'Història de la Ciutat). Aquesta fitxa recull el número d' UE, la descripció, la interpretació i la posició física respecte d'altres UE.

A partir d'aquesta documentació estratigràfica, es poden identificar i ordenar seqüencialment totes les accions que han intervingut en la formació del jaciment arqueològic enregistrades durant el procés d'excavació, tant si són d'origen antròpic, biològic i/o geològic.

La numeració de les unitats estratigràfiques s'ha efectuat mitjançant les centenes. Totes les unitats estratigràfiques es troben registrades igualment en planta, secció i alçat (quan és possible), a l'igual que en fotografia format digital. Les fotografies estan realitzades amb jalons, pissarra (on s'indica el nom del jaciment, el codi d'intervenció i el número d'UE) i indicació del nord real.

Totes les cotes de profunditat es donen en xifres absolutes respecte el nivell del mar, expressades en metres (msnm).

DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS

L'actuació va començar el dia 8 de gener de 2007. Es va procedir, amb mitjans mecànics (màquina retrexcavadora) a punxar la capa d'asfalt per, seguidament, procedir a aixecar-la amb la màquina. La cota d'afectació de l'obra va ser de 0,30 metres a partir de la vorera ja existent per la qual cosa, com es pot veure en les fotografies l'úniques unitats estratigràfiques que es varen poder documentar van ser: la capa d'asfalt, llambordes, la preparació d'aquesta, a més de la vorera. Degut al petit rebaix que es va practicar no es van poder documentar cap mena d'estructura més. La intervenció va finalitzar el 15 de gener.

CONCLUSIONS

El resultat de la intervenció al carrer Notariat, des del punt de vista arqueològic, ha estat negatiu d'estructures arqueològiques.

BIBLIOGRAFIA

- CIRICI, A. (1971) *Barcelona pam a pam*. Editorial Teide, Barcelona.

- FIGUEROLA, P.J.; MARTÍ, J.M. (1995) *La Rambla. Els seus convents. La seva història*. Catàleg Monumental de l'Arquebisbat de Barcelona, Vol. VI/2, Arxiu Diocesà de Barcelona, Barcelona.

- VV.AA. (1991) *Història de Barcelona. La ciutat antiga*. Vol. 1. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

- VV.AA. (1992) *Història de Barcelona. La ciutat consolidada (segles XIII-XV)*. Vol. 3. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

- VV.AA. (1992) *Història de Barcelona. Barcelona dins de la Catalunya moderna (segles XVI-XVII)*. Vol. 4. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

- VV. AA. (1993) *Història de Barcelona. La ciutat a través del temps. Cartografia històrica. Índex general*. Ajuntament de Barcelona i Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

FITXES UNITATS ESTATIGRÀFIQUES

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: C/ Urbanització carrer Notariat		UE: 100	
Sector:	Any: 2007		Tipologia: estructura
Cala:	Codi: 156/06		
Definició: Asfalt del carrer		COTES	
Consistència: Compacta		Cota Màxima: 11,76 snm	
Color: Negre		Cota Mínima: 11,71 snm	
COMPONENTS		ESTRUCTURA	
Components geològics:		Tipus:	
Components orgànics:		Aparell:	
Components artificials:		Lligam:	
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:	
Igual a:		Amplada màxima:	
En contacte amb:		Llargada màxima:	
Se li adossa:		Alçada màxima:	
S'adossa a: 101		Orientació:	
Cobert per:		NEGATIVA	
Cobreix a: 102		Tipus:	
Tallat per:		Fondària:	
Talla a:		Ø boca:	
Reomplert per:		Ø màxim:	
Reomple a:		Ø base:	
CRONOLOGIA			
Cronologia: Segle XX			
Elements i criteris de datació:			
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA			
Fotografia: Num.			
Planimetria: Num.			
DESCRIPCIÓ			
Ocupa tota la superfície de l'excavació.			

TEA

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: C/ Urbanització carrer Notariat		UE: 101	
Sector:	Any: 2007		Tipologia: estructura
Cala:	Codi: 156/06		
Definició: Llamborda		COTES	
Consistència: Compacta		Cota Màxima: 11,76 snm	
Color: Gris		Cota Mínima: 11,71 snm	
COMPONENTS		ESTRUCTURA	
Components geològics: granítica		Tipus:	
Components orgànics:		Aparell:	
Components artificials:		Lligam:	
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:	
Igual a: 100		Amplada màxima:	
En contacte amb:		Llargada màxima:	
Se li adossa: 100		Alçada màxima:	
S'adossa a:		Orientació:	
Cobert per:		NEGATIVA	
Cobreix a: 102		Tipus:	
Tallat per:		Fondària:	
Talla a:		Ø boca:	
Reomplert per:		Ø màxim:	
Reomple a:		Ø base:	
CRONOLOGIA			
Cronologia: Segle XX			
Elements i criteris de datació:			
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA			
Fotografia: Num.			
Planimetria: Num.			
DESCRIPCIÓ			
Llambordes situades al llarg del carrer a tocar de la vorera.			

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: C/ Urbanització carrer Notariat		UE: 102	
Sector:	Any: 2007		Tipologia: estructura
Cala:	Codi: 156/06		
Definició: Preparació asfalt		COTES	
Consistència: Compacta		Cota Màxima: 11,71 snm	
Color: Gris		Cota Míxima: 11,58 snm	
COMPONENTS		ESTRUCTURA	
Components geològics:		Tipus:	
Components orgànics:		Aparell:	
Components artificials:		Lligam:	
SEQÜÈNCIA FÍSICA		Preparació:	
Igual a:		Amplada màxima:	
En contacte amb:		Llargada màxima:	
Se li adossa:		Alçada màxima:	
S'adossa a:		Orientació:	
Cobert per: 100,101		NEGATIVA	
Cobreix a: 103		Tipus:	
Tallat per:		Fondària:	
Talla a:		Ø boca:	
Reomplert per:		Ø màxim:	
Reomple a:		Ø base:	
CRONOLOGIA			
Cronologia: Segle XX			
Elements i criteris de datació:			
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA			
Fotografia: Num.			
Planimetria: Num.			
DESCRIPCIÓ			
Capa de preparació per a l'asfalt.			

Difusió Cultural, S.L.

FITXA D'INVENTARI D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

Jaciment: C/ Urbanització carrer Notariat		UE: 103 Tipologia: estrat
Sector:	Any: 2007	
Cala:	Codi: 156/06	
Definició: Saorres de reompliment		COTES Cota Màxima: 11,58 snm Cota Mínima:
Consistència: Sorrenca		ESTRUCTURA Tipus: Aparell: Lligam: Preparació: Amplada màxima: Llargada màxima: Alçada màxima: Orientació:
Color: Marró		
COMPONENTS Components geològics: Components orgànics: Components artificials:		
SEQÜÈNCIA FÍSICA Igual a: En contacte amb: Se li adossa: S'adossa a: Cobert per: 102 Cobreix a: Tallat per: Talla a: Reomplert per: Reomple a:		
CRONOLOGIA Cronologia: Segle XX Elements i criteris de datació:		
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA Fotografia: Num. Planimetria: Num.		
DESCRIPCIÓ Saorres que marquen el final de la cota d'afectació de l'actuació.		

IVECO
MECA ELECTRIC
VILADOCANS S.L.
NOI DE SUCRE 30
MS

COMPACT
IAT-HITACHI

FB110

IVECO
MECAL ELECTRIC
ULADZKANSKI

IVECO
MECAL ELECTRIC
ULADZKANSKI

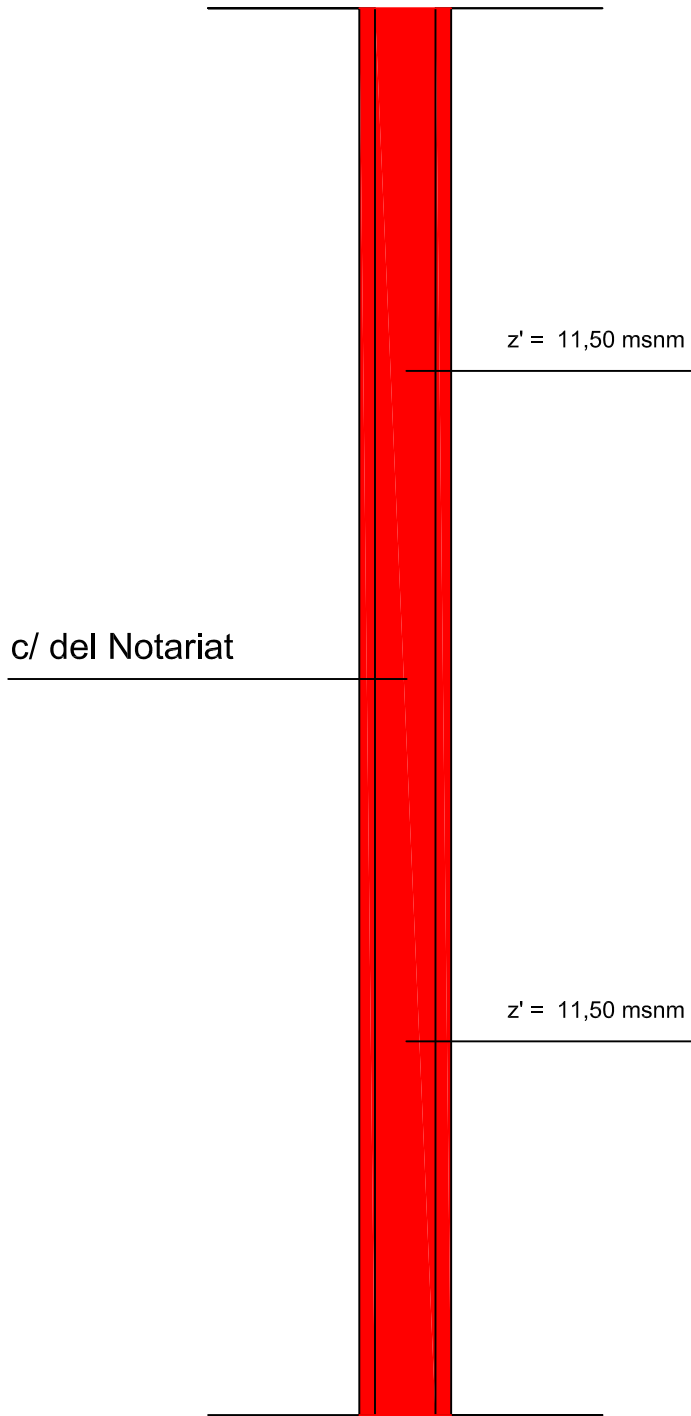

c/ Elisabets

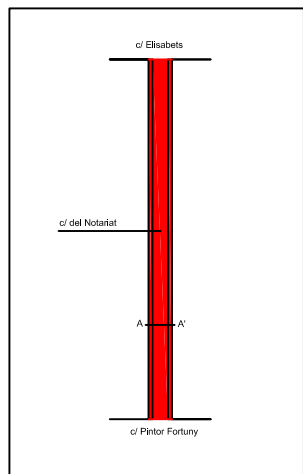
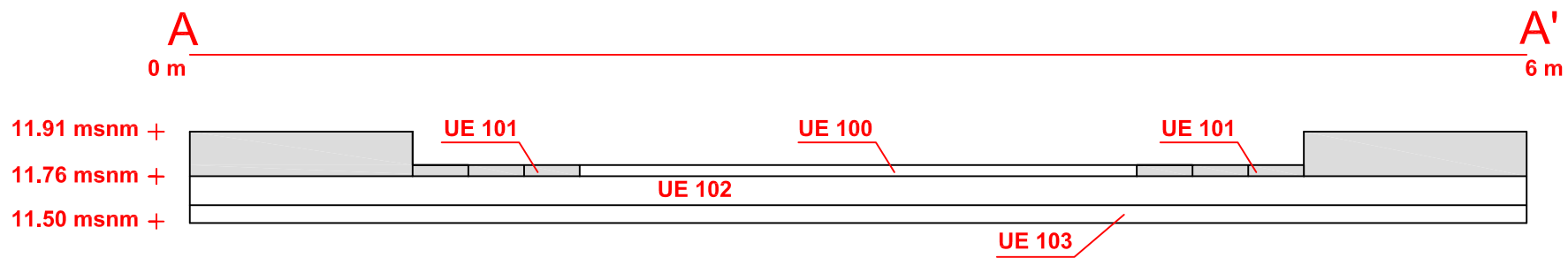
c/ del Notariat

z' = 11,50 msnm

z' = 11,50 msnm

c/ Pintor Fortuny

Llegenda	C/ del Notariat, 1-15, 2-20 (156/06)	 N
 Zona d'excavació	Planta final acotada	
Escala 1:500	Direcció arqueològica: Sara Marín	Núm.
	Planimetria: Víctor Giner, Sara Marín	1

Llegenda	C/ del Notariat, 1-15, 2-20 (156/06)	Núm.
	Secció A-A'	
Escala 1:30	Direcció arqueològica: Sara Marín	2
	Planimetria: Victor Giner, Sara Marín	